

vort Parti og Socialdemokraterne indtager. Jeg synes, man skylder de Brugere, man nu søger at hjælpe, at give dem ren Besked. Hvis man tænker sig, at der i Løbet af 10 Aar ved denne Lovgivning kan oprettes 20 000—30 000 mindre Jordbrug i Danmark, bør de Mennesker vide, hvorvidt de om 10 Aar er købte eller solgte. Hvis man siger rent ud til dem: I faar Jorden uden Købesum, men I maa hvert Aar aflevere en Afgift, bygget paa Vurderingen af Jordens Værdi til enhver Tid, saa ved disse Brugere, hvad de gaar ind til. Men det gaar ikke an at sige til dem: Nu kan I foreløbig aflevere en saadan Afgift i 10 Aar efter to Omvurderinger, saa maa vi senere se, hvad I skal underkaste jer i Retning af Afgiftsbestemmelser.

Ingen ved, hvorledes Jordprisen om 10 Aar er i Danmark, man kan tænke sig, at den kunde være 400 Kr. pr. Td. Land; i saa Fald vil jeg tro, at Brugerne til den Tid vil sige: Maa vi saa faa Jorden til en fast Sum, thi saa kan vi drage Fordel af denne billige Jordpris under hele vor Levetid, idet vi da enten maa indbetale de 400 Kr. pr. Td. Land, eller Staten faar en fast Prioritet paa 400 Kr. pr. Td. Land, i disse Ejendomme. Men man kunde ogsaa tænke sig Udviklingen gaaende i den Retning, som alle nuværende Landmænd sikkert ønsker: at Højkonjunkturerne holder sig, og Produktionsforholdene forbedrer sig, og hele det høje Prisniveau i Løbet af to periodiske Omvurderinger bliver, som det er nu, maaske lidt højere. Hvis Jordprisen om 10 Aar er 900 Kr. pr. Td. Land, kunde det tænkes, at man til alle de unge Jordbrugere, som er kommet i Vej, vil sige: Til Trods for, at I gik ind under den Forudsætning, at naar Prisfaldet og Nedgangen kom, saa skulde I leve under de Vilkaar, de periodiske Vurderinger bragte jer, tvinger vi jer nu til i hele Ederes Levetid at slæbe paa en Jordpris af 900 Kr. pr. Td. Land. Det er for mig den største Vanskelighed ved at modtage denne Haandsrækning fra det ærede Medlem fra Ribe.

Fremtidens Lovgivningsvirksomhed raader vi jo ikke over; skulde det vise sig, at dette Princip var umuligt, kan den fremtidige Lovgivning altid ændre denne Brugsform. Men jeg synes, som sagt, man skylder at sige disse Mennesker ren Besked med Hensyn til, hvilke Vilkaar de gaar ind til. Jeg vil dog tro, at mange vilde betænke sig noget paa at bygge et Hus og tage et stort Laan og i 10 Aar gøre deres Arbejde i en Bedrift uden at vide, hvorvidt de om disse 10 Aar kom til at betale Jorden med 400 eller

med 800 Kr. pr. Td. Land. Den Usikkerhed, man derved bringer over disse Brugere, er meget større end den, som fremkommer, hvis man gaar til de periodiske Vurderinger. Derfor nærer jeg, som sagt, Betænkeligheder ved at gaa til Overenskomst paa dette Omraade.

Til sidst skal jeg kun gøre et Par ganske korte Bemærkninger angaaende det ærede Medlems Udtalelser om, at han troede i mine Bemærkninger om Beskatningen at spore en svigtende Tro paa vort Program-punkt: Lige Skat paa lige Jord. Det ærede Medlem kan være ganske rolig i saa Henseende. De Udtalelser, jeg fremsatte, gav ikke nogen Anledning til at mene, at vi ikke stadig er af den Anskuelse, at det rigtigste er en Jordbeskatning, en Ejendomsbeskatning, bygget paa dette Princip: Lige Skat paa lige Jord. Naar jeg nævnedes visse Overgangsbestemmelser, var det, fordi man ikke kan se bort fra, at de nuværende Beskatningsforhold, tagne som Helhed, er af den Beskaffenhed, at en saadan Reforms Gennemførelse nu kunde medføre en Skatteforskydning, som vi ved Overgangsbestemmelser vilde søge at afbøde uden noget Brud paa Princippet. Mine Bemærkninger indeholder intet som helst Udtryk for en svigtende Tro paa de Anskuelser, jeg hidtil har næret og fremdeles nærer om dette Forhold.

Formanden: Folketingsmanden for Viborg Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

N. P. Jensen: Jeg vil blot berigtige en Misforstaaelse, som det ærede Medlem fra Lejre (N. Frederiksen) har gjort sig skyldig i med Hensyn til en Udtalelse af mig i Gaar. Det er aldrig faldet mig ind at berægte, at der kunde ske en Forbedring af 200 Kr. pr. Td. Land, efter at Vurderingen er foretaget, og at da en Mand, naar han sælger, skulde have de 200 Kr., saadant ærede Medlem har ikke behov overfor mig at fastholde Rigtigheden af dette Tal. Hvad jeg gjorde, var, at jeg benyttede disse 200 Kr.'s Stigning pr. Td. Land som Vidnesbyrd om, at der var Tale om andre Besiddelsesformer end dem, vi har den Dag i Dag. Jeg havde slet ikke haft behov at fremsætte denne Udtalelse, hvis det ærede Medlem tidligere havde udtalt sig saa klart, som han har gjort i Dag, da han udtrykkelig sagde, at der her var Tale om en anden Brugsform end den, vi hidtil har kendt.

Ulrich: Det ærede Medlem fra Ribe (Brorsen) var i sin Ordførertale inde paa,